

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 42/07-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. O., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Co 257/05- 118 z 25. januára 2006, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. O. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. marca 2007 doručené podanie J. O., B. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Vec: Zrušiť uznesenie, vydané Krajským súdom Bratislava č. 2 Co 257/05-118 zo dňa 25. 1. 2006*“. Z obsahu podania (ďalej len „sťažnosť“) sťažovateľa ústavný súd usúdil, že jeho zámerom bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky proti porušovaniu jeho základných práv a slobôd.

Zo sťažnosti sa dá vyvodiť, že sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2 OC 261/04-100 (dátum vydania tohto rozsudku nie je v sťažnosti

uvedený), ktorý mu bol doručený 8. augusta 2005. Sťažovateľ uvádza, že „*Odvolanie doručené a podané včas. Podateľňa krajského súdu odmietla odvolanie prijať*“. V ďalšom texte sťažnosti je uvedené, že „*Dňa 6. 9. 2005 prevzala odvolanie*“.

Z označenia sťažnosti vyplýva, že zámerom, ktorý sťažovateľ sleduje podaním sťažnosti ústavnému súdu, je zrušenie uznesenia krajského súdu č. k. 2 Co 257/05-118 z 25. januára 2006, ktoré ho „... *hrubo uráža a hanobí moju dôstojnosť a narušuje moju dobrú povest'. Nikto nemá právo podrobiť moju osobu krutému, neľudskému ponižujúcemu zaobchádzaniu. Nevykonal som žiadny trestný čin. Ak som sa nezdržoval v horúcom letnom čase doma, mne nemôže stanoviť ani predsedníčka krajského senátu pobyt, či pohyb. Ústava SR č. 23 zaručuje pohyb a pobyt. Žiadať informácie po 180. dňoch je smiešne a urážlivé. Kde som bol a podobne. Nevedel som, že mám čakať poštovú zásielku...*“. Podľa sťažovateľa „*Odvolačiaci krajský súd umelo vykonštruoval rozhodnutie č. 2 Co 257/05-118 a odmietol odvolanie*“, a preto sťažovateľ žiada zrušiť označené uznesenie krajského súdu a „*Obnoviť konanie pred odvolacím Krajským súdom Bratislava*“.

Ústavný súd ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti sťažovateľa zistil, že označené uznesenie krajského súdu bolo okresnému súdu expedované 9. marca 2006 a okresný súd ho doručil sťažovateľovi 22. marca 2006, a týmto dňom zároveň nadobudlo právoplatnosť.

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zmeškanie lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nemožno odpustiť, t. j. ústavný súd každú sťažnosť, ktorá mu bola doručená po uplynutí tejto lehoty, odmietne podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa zistil, že namietané uznesenie krajského súdu č. k. 2 Co 257/05-118 z 25. januára 2006 bolo doručené sťažovateľovi 22. marca 2006, a týmto dňom zároveň nadobudlo právoplatnosť. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného zistenia ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2007